

عزم محکم و تصمیم متشابه

اعمال جوارحي، متفرّع بر اعمال جوانحي است و عمل جوانحي، همان قبول و نکول نسبت به عصاره علوم و تمایلات و زیرمجموعه انتخاب و اختیار انسان است...

اعمال جوارحي، متفرّع بر اعمال جوانحي است و عمل جوانحي، همان قبول و نکول نسبت به عصاره علوم و تمایلات و زیرمجموعه انتخاب و اختیار انسان است. عمل محکم، عملي است که مسبوق به عزمي محکم باشد که آن هم متفرّع بر انتخاب محکّمات بينشي و تمایلات فطري است و عمل متشابه، عملي است که براساس تصمیمات متشابه انجام شود که آن هم متفرّع بر انتخاب و اختیار متشابهات علمي و تمایلات طبيعي است. هر مجموعه‌اي که در ستون بينشها و تمایلات پذيرش شده کسي گردآوری شده باشد، بستر عزم و تصمیم و سپس عمل خارجي او را فراهم مي‌کند؛ خواه هماهنگ با بينشهاي حضوري و تمایلات فطري و در جهت شکوفايي آنها باشد يا ناهماهنگ با آنها و در مسیر دفن فطرت باشد. مسلماً تنظيم آیات بُعد بينش و گرايش در عرصه قبول در جهتي همنوا با روح بلند انساني و محدود به محکّمات بالاصاله و محکّمات بالمحکم، اين امکان را براي قواي عامله فراهم مي‌آورد که براساس عزم محکم، شاکله‌اي مثبت، و انساني مطابق با وجود خدادادي او بسازد و سعادت بشر را به معنای اتمّ و اکمل آن تأمین کند و به هر میزان که از اين مرتبه تنزل شود و انتخاب و اختياري متشابه در ورطه قبول و نکول داشته باشد، درصد موفقيت کمتر است، چون تصمیمات متشابهي در اين بُعد اتخاذ شده و زمینه اعمالی متشابه را فراهم خواهد کرد.

تفسير انسان به انسان، ص 325.